

Vít Háček zasekl háček mezi skokanské hvězdy

Mladý skokan z Harrachova se těší, až se v osmnácti postaví na mamutí můstek

Z šestnáctiletého skokana na lyžích z Harrachova se pomalu stává Liberečan. Přestup na liberecké gymnázium a do sportovního klubu Dukla Liberec mu otevírá nové možnosti. Sportovní sny však Víta Háčka, který výrazně bodoval v dětských a mládežnických kategoriích, neopouštějí. Už nyní se vidí jako nový autor nejdelšího českého skoku po Antonínu Hájkovi.

Toho považuje dokonce za nejlepšího letce na lyžích vůbec. Prozatímni český rekordman, který se zasloužil o skok dlouhý 236 metrů, však není jediným idolem mladého sportovce. „Mám hodně rád také Romana Koudelku, který je specialistou na malé můstky. Ale mým největším vzorem všeobecně je Rakušan Gregor Schlierenzauer. Ten umí skákat na všech můstcích a v šestnácti letech už startoval na Světových pohárech. V tomhle bych chtěl být jako on,“ nešetří chválou na několikanásobného olympijského medailistu a mistra světa.

Zabouchat si do srdce

Právě od rakouské skokanské hvězdy odkoukal Vít Háček i zajímavý rituál pro štěstí. „Pár chvil před skokem si zabouchám do srdce. Dělá to rád, dodá mi to sebevědomí. Ale když na to občas zapomenou, neznamená to, že už neskočím,“ směje se závodník, který má vždy při sobě i plyšový talisman draka, který napodobuje právě skokana lyžích. Toho dostal jako vánoční dárek od svého tehdejšího trenéra Dalibora Motejlka ve SKI Klubu Harrachov. „Právě jemu vděčím za to, že umím skákat. Hodně mi pomáhal, byl skvělý a já mu moc děkuji za všechno, co umím,“ pochvaluje si Háček. Jinak se ale talentovaný sportovec před závodem nijak speciálně nervozity nezbavuje. Podle něj je stres docela prospěšný a vyhecuje ho.

Paradoxně nervóznější než ze skákání je z pohledu na váhu. Tu si totiž skokani musejí dost hlídat a držet si váhový limit může být obtížné. „Když jsem přes týden ve škole v Liberci, tak bych snědl všechno. A o víkendu doma se pro změnu vyvařuje,“ směje se. Snad kvůli těmto nástrahám je nyní na mírnější dietě a musí shodit půl kilogramu.

Skokan bez pádů

Je nasnadě zjistit, co mladého kluka láká na poněkud nebezpečném sportu. „Je to nádherný pocit, když člověk letí vzduchem. Je to opravdový adrenalin. A bavím se přitom já a myslím, že i diváci,“

vysvětluje. Vítovi rodiče jsou ale překvapivě v klidu a o svého syna se nebojí. „*Když trénujete dlouho jako já, nebezpečí pádu opravdu není tak velké,*“ doplňuje mladý muž, který si poprvé stoupl na skokanský můstek v pouhých třech letech.

Prvně na lyžích stál poměrně brzo, již v roce a půl. Od dvou let se pak chodil pravidelně s rodiči dívat, jak skáče starší kluci. Tolik se mu tato disciplína zalíbila, že mu otec postavil několik malých můstků přímo před domem a měřil mu délku skoků. O dva roky později už si na opravdových můstcích, kde se připravovali sdruženáři, zatrénoval sám.

A kdy přišel ten první velký očekávaný pád? „*Asi překvapím, ale bylo to teprve před měsícem. Samozřejmě menší pády byly, ale tento byl opravdu ošklivý. Nezapnul jsem si vázání a udělal salto,*“ vzpomíná na nepříjemný zážitek Háček, kterého tato zkušenost přeci jen trochu vyděsila, ale neodradila

Skoky však nejsou jediným jeho zájmem. „*Když mám volno, rád vyrazím s kamarády rybařit. To mě uklidňuje a jsem rád, že jsem zároveň venku v přírodě. Doma se totiž hrozně nudím a nikdy nevím, co dělat,*“ říká s úsměvem. Občas také zajde s kamarády do kina, nebo na hudební koncert. Hodně hraje i tenis, na který jezdí s celou rodinou nebo s kluky z oddílu. A kde je místo pro přítelkyni? „*Žádnou teď bohužel nemám, ještě jsem se v Liberci tolik neusadil a neobhlédl si to tu. Pokud tedy tohle může být i jako seznamka, budu jedině rád,*“ směje se.

Veškerou energii zatím dává do sportu. Však si také vytyčil nemalé cíle, kterých má hned několik. „*Určitě bych se chtěl dostat na olympiádu nebo mistrovství světa. Ale také se dobře umísťovat v závodech Světového poháru, v celkovém hodnocení ideálně do šestého místa,*“ přeje si.

Sen o mamutovi

Už nyní se těší, až si poprvé stoupne na tolik obdivovaný mamutí můstek, na který si však podle pravidel musí počkat až do osmnácti let. „*Na něm bych chtěl skočit přes 230 metrů. Mám během následujících dvou let co dělat. Můj osobní rekord je 136 metrů,*“ říká odhodlaně mladý závodník, který v současné době skáče na můstcích K 90 a K 120. Jeho nasazení svědčí o tom, že pro svůj sen udělá maximum. V tomto sportu má hodně velkou výhodu, která spočívá v silných nohách, jež jsou pro dobrý odraz zásadní. „*Musím ale říci, že tak osmdesát procent výkonu je v hlavě. Musím to v ní mít srovnané. V letu už se toho moc udělat nedá, nejdůležitější je nájezd a odraz,*“ vysvětluje.

A kde vidí Háček své rezervy? Když pomine neustálou kontrolu váhy, pak je to odlišnost jeho postavy. Je si vědom, že má trochu kratší nohy, které ho méně nesou, a musí tak zdvojnásobit úsilí na protažení. „Právě zde se ukáží ty výkyvy váhy. Když moc přiberu, nemůžu si tolik sednout do odrazu,“ dodává. Možná právě kvůli tomuto „handicapu“ odvádí při tréninku stoprocentní výkon. Flákání ho nebaví, proto si i mimo trénink zajde sám zaběhat. „Pustím si dobrou hudbu a různě si tak o svém sportu přemýšlím,“ popisuje.

A jak spolu mladíci z Dukly vzájemně vycházejí? „Navzájem se pozorujeme, to je jasné. Chceme se překonat, a to je vlastně taky dobře. Ale fandíme si,“ říká. Ne vždy se však s ostatními na tréninku sejde. Mnozí z jeho kolegů v oddílu již nejsou školou povinní, proto si občas Vít, jenž je součástí týmu juniorů, náležitě užije i individuálního tréninku.

Třídní učitelka fanyinkou

Se skloubením školní docházky a sportování problém nemá. „Mám domluvené pravidelné uvolňování a jsem rád, že mou absenci ve škole chápou. Všechno se ale musím samozřejmě doučit,“ pochvaluje si. Na cestách je proto nutně připojený i k počítači, kam mu spolužák přeposílá probíranou látku. „Přes den trénuji nebo někde závodím a večer si jdeme třeba ještě zaběhat. Učím se vlastně jen po cestě,“ dodává s tím, že ho ve škole nejvíce baví tělocvik a německý jazyk, ale i zeměpis, fyzika či chemie. Naopak nemá rád český jazyk a biologii. Po maturitě by chtěl rozhodně pokračovat na vysokou školu. Liberecké gymnázium navštěvuje teprve od letošního školního roku, proto spolužáci většinou ani netuší, jaký sportovní talent se mezi nimi nachází. Příkladem by však mohla jít Vítova třídní učitelka. „Když se dozvěděla, že jsem jednou z Tvářů evropské olympiády mládeže, velmi ji to potěšilo. Od té doby se zajímá o mé výsledky a slíbila, že se na nejbližší závody v Liberci přijde podívat,“ pyšní se. Zřejmě to tedy bude právě evropská olympiáda pro mladé závodníky do 18 let (EYOWF) 2011 ze 46 zemí starého kontinentu, jež se uskuteční v únoru příštího roku v Libereckém kraji.

Festival bude vrcholem

„Na EYOWF se moc těším, už teď vím, že to bude jedna z mých největších dosavadních zkušeností. Jsem zvědavý, jak jsou na tom moji vrstevníci,“ přemýšlí. Většinu ze zahraničních závodníků zná, většinou totiž závodí mimo Českou republiku. I tak bude pro něj přehlídka zahraničních talentů překvapením. Obzvláště zvědavý je na Nory a Rakušany, kteří jsou podle něj na absolutní špičce. Současně uznává, že obrovské množství mladých talentů má Polsko. Přesto tvrdí, že nastudovat cizí techniku ve skokanských disciplínách nelze. „Když jezdíme na soustředění s českou reprezentací, kde

jsou Antonín Hájek či Jakub Janda, něco určitě odkoukáme. Ale nestudujeme. Každému skokanovi jde něco jiného a musí si na to přijít sám,“ říká zkušeně.

Přestože bude rád za podporu fanoušků a spolužáků, nervozitu na domácím bojišti skokanského areálu Ještěd si velmi dobře uvědomuje. *„Budu nervózní asi jako nikdy v životě, obzvlášť když přijde rodina nebo někdo ze školy,*“ říká. Podporu má mimo jiné i v jednom ze svých vzorů, Romanu Koudelkovi, který je rovněž spojen s festivalem EYOWF. Stal se totiž Patronem právě skokanských disciplín.

Doufá, že si EYOWF bude ještě dlouho pamatovat, stejně jako jeden ze svých úplně prvních závodů. *„Bylo mi asi pět let, závodil jsem v Harrachově ještě za předžáky a dlouho jsem toužil vyhrát první pohár. A právě tady se mi to povedlo,*“ vzpomíná na své začátky. Od té doby sice uplynula dlouhá doba, úspěchy však následovaly další. Bodoval na olympiádách dětí a mládeže České republiky, kde v letech 2006 a 2008 získal celkem tři první místa. Vítězství si připsal i na dětském Turné čtyř můstků. V roce 2008 na mistrovství světa dětí v Zakopaném vybojoval na můstku K 65 dvě druhá místa.

Cíl do té následující sezóny je jasný. Na EYOWF 2011 by rád skončil do 6. místa a poté si vyskákával body do Kontinentálního poháru. *„Když jich budu mít dostatek, zajistím si start na Světovém poháru, a to bych moc chtěl,*“ uzavírá mladý skokan, který si během listopadu užije první sních v rakouském středisku Ramsau, kam rád jezdí zkoušet nové můstky.

Vizitka:

Vít Háček

Datum narození: 28. 6. 1994

Bydliště: Harrachov

Povolání: student Gymnázia Jeronýmova v Liberci

Disciplína: skoky na lyžích

Klub: Dukla Liberec

Trenér: Michal Doležal

Vzor: Gregor Schlierenzauer, Roman Koudelka, Antonín Hájek

Životní krédo: Je to v hlavě!

Největší úspěchy: 2x druhé místo na mistrovství světa dětí v Zakopaném, 1. místo na dětském Turné čtyř můstků, 3x 1. místo na olympiádách dětí a mládeže České republiky